

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

<p>Szerkesztőség: Féltár 27. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. Megjelen minden vasárnap reggel. Kéziratok nem adnak vissza.</p>	<p>Előfizetési díj: Egész évre 4 ft — Félévre 2 ft — Negyedévre 1 ft Hirdetéseket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít. Egyes szám ára 8 kr.</p>	<p>Kiadóhivatal: Schvarcz Sándor könyvkereskedése, hová az előfizetési- és hirdetési díjak küldendők. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyilttér petit sora 30 kr.</p>
---	---	---

Kastor és Pollux.

E két alakja a görög mythikus világnak holmiféle apró félistenek közé tartoztak, milyenek a görög mythológiában sok számra termettek. Tudjuk azt, hogy az iker-testvérek nemcsak külsőleg hasonlítanak egymáshoz, hanem belsőleg is. Egy az érzelmük, egy a gondolatuk, a minék örül az egyik, örül a másik is. A mi fáj az egyiknek, fáj a másiknak is. Ha az egyik bosszankodik, bosszankodik a másik is; sőt ha az egyik veszélyben van, a másik kész minden poklokot keresztül megvédeni.

Ilyen iker-testvérek nem csak a görög mythikus világban léteztek, léteznek ma is, még pedig itt, nálunk Csongrád vármegyében, csak hogy modern kiadásban.

Ilyen valóságos Kastor és Pollux, Hegyi Antal és Sima Ferencz, A kik együtt érzenek, egyet gondolnak egy tálból esznek, egy pohárból isznak; sőt még együtt is kóklerekednek. Apró félistenek ők is, mint Kastor és Pollux, de nem a mythikus világban, hanem Csongrád megye prózai közéletében.

Ez a két modern Kastor és Pollux: Hegyi Antal és Sima Ferencz annyira egybe vannak forrva, annyira

egyek, hogy egyiket a másik nélkül képzelnem sem lehet. Ha Sima feltűnik borult egünk láthatárán, feltűnik Hegyi is. Ha Simát sajtóperbe fogják: sajtóperbe fogják Hegyit is.

Amint Simát azzal vádolták, hogy a péteri bérlők pénzével inkorrekt módon cselekedett. Hegyit is kérdőre fogták a svajci misepénzek inkorrekt kezeléséért.

Ha Simát győtri a „váltó“-láz, Hegyit is kirázza a „váltó“-láz.

Ha Sima viselt dolgait nyilvánosan megszellőztetik, akkor elő áll Hegyi és a „Tiszavidék“-ben vagy a „Csongrádi Közlöny“-ben védelme alá fogja. Viszont, ha Hegyit támadják nyilvánosan, akkor meg a Sima szerkesztése alatt megjelenő „Szentesi Lap“ jajveszékel és átkozódik Hegyi érdekében.

Egyszóval, együtt vannak ők, jóban, rosszban, szükségben, bőségben, kóklerségben, hazafiságban azonfelül, sok ban-ban és ben-ben, ség-ben és ság-ban.

Mint a „Csongrádi Közlöny“ mult vasárnapi 3-ik száma írja: a f hó 8-án délután a helybeli 48-as Népkör gyászünnepelet fog rendezni Kossuth Lajos nagy hazánkfia emlékére. A gyászünnepeleten Hock János és Sima Ferencz képviselők

fognak hazafias gyászbeszédet tartani. Ha pedig Sima Ferencz beszél, mi sem természetesebb, hogy Hegyi Antal is fogja hallatni galambszelidségű turbékolásait; mert hát Kastor csak nem hagyhatja magára Polluxot!

Sima Ferencz elismerjük, majdnem egyedül hivatott Csongrád vármegyében beszélni nagyhazánkfiának Kossuth Lajosnak érdemeiről.

Mert Sima Ferencz volt az, a ki a gyászhir hallatára Turinba zárandokolt, hogy a szentesi 48-as párt nevében egy — és a maga nevében egy másik koszorút helyezzen a nemzet nagy halottjának ravatalára.

De Sima Ferencz volt az is, a ki Kossuth kérelmét, melyet a képviselőválasztási mozgalmak alatt, boldogult Törs Kálmán érdekében a vezetése alatt álló 48-as párthoz intézett, fitymálva dobott el magától azon kijelentéssel, hogy Kossuth Lajos nagyhazánkfia nem hivatott Szentest ügyeibe avatkozni.

Most pedig midőn hírül vette Kossuth halálát, el ment Turinba, hogy mű vérkönyveit hullassa a ravatalra és megkoszorozza a nagy halottat, kinek még élt, szavát mibe sem vette.

Az iker-testvérségből kifolyólag Hegyi Antal is meg fog emlékezni

A „CSONGRÁDI LAP“ TÁRCZÁJA.

A hétről.

Lanta a belga hadvezér
Szörnyű baragra looban,
Ama fájdalmas cikkekért,
Mik jönnek a lapokban.

Hadi tanácsot ül ezért
Anselmmel a sötétben
S kísíti ott a hű eseléd
A válasz hogy mi légyen?!

„Mond jó Uram, hogy számadást
Mutatsz a gyűlévésnek!“
Elég . . . tudod hű zsoldosom
Zimony . . . s a shveizi pénzek!

— „Akkor hát izé . . . mást beszélj,
A dolog bár hogy út ki,
Első személy az „én vagyok“
Egész világ az bíktri!“

Beszélj ma g a d r ó l szép s dicsőt,
Nemes nagy filozófus,
S ha nem hiszed magadnak el
Elhiszi Baba Rokus!

Szót fogadott e Lanta most
Ugy mint azt Zelmi mondta?!

„D i s z n ó s á g,“-ról szólt a vezér,
Igy tartja ezt a monda

Józiás papa.

Egy megrendelt tárcza.

— Levél a szerkesztőhöz. —

Félve szeretett princípálisom!

Ismét elküldé hozzám az én mumusomat, az én legtürelmetlenebb, legveszedelmesebb hitelezőmet: a Józsi szedőgyereket. Itt áll mögöttem rendületlenül, hiába teszem neki a fényesebbnél fényesebb ajánlatokat, ő csak vigyorog.

Folyton azt hajtogatja:

— Nem mehetek — nem, mert a szerkesztő urnak laptöltelékre van szükségem.

Első pillanatban dühösen neki szeretnék törni, de csakhamar mintha glória övezné borzas fejét, meghajlok akarata előtt.

Leülök újra íróasztalom elé, mely tele van rakva dohos könyvekkel, mindenféle rományokkal. Itt áll előttem egyedüli hű deálom, a Gin. Nem tudom már, ideáljaim hagytak-e cserben, csak Gin maradt hozzám hű, avagy én maradtam hű a jeles italhoz és tagadtam meg a többit . . . ? — Íróasztalom egyedüli disze egy fénykép, melyet mindennap elteszek, hogy újra elővegyem mert nélküle megenni nem tudok. Ifjúságom boldog álma ezzel a képpel van összeforrva. — Egy ifju nőt ábrázol báli jelmezben, ki reám mereszti szemét, mintha meg akarna szólalni. Most is eltettem, mert elrabolja minden gondolatom, mert ma kétszeresen fáj látása. — Szószegő lett.

Most hozták meg a lapot, végig akartam olvasni, de Józsi nem engedte. Egy helyen meg akad szemem, nem akarom elhinni . . . lehetetlen! — De hisz itt áll szórol-szóra:

— Hymen. Kerényi Lajos ma vezetett oltárhoz a belvárosi plébánia templomban Dalnoki Ilon kisasszonyt. A fényes és előkelő társaság, egészen megtöltte a templomot.

Eloolvastam tiszszor, huszszor. Megvan a laptöltelék. Ha megengedi, tisztelt princípálisom, most már a boldog fiatal asszonyhoz intézem soraimat.

Te is Ilon! . . . E sorok úgy sem juthatnak most hozzád, mert Thuringia felé visz a robogó vonat, de nászajándéku leírom első szerelmem szomoruan vig történetét.

A régi, most már teljesen eltűnt Sopron egy félreeső szűk utcájában nőttünk fel mindketten, te meg én. Ott élttem át ifjúságom legszebb éveit, ott hajlott a legártatlanabb, a legmagasztosabb szerelem: a gyermekszerelmem gyenge hajtásokat sziveinkben. Zavartalanul élvezhettük boldogságunkat, zavartalanul játszottunk papát és mamát, míg szüleink a másik szobában kártyáztak.

De aztán megváltozott minden. Atyád szerencsés speculációk következtében igen azdag ember lett, kinek aztán szűk lett a

a nagy halott érdemeiről, valamint igen gyakran nyelvén hordta Kossuth Lajos nagy nevét akkor, midőn a 48-as eszmék hangoztatása mellett Hockért korteskedett s a 48-as elvek köpönyege alatt sikerült is megválasztatnia Hockot Csongrád város országgyűlési képviselőjévé.

Különös, hogy éppen ez a Hegyi Antal volt az, a ki nemcsak a harangozást tiltotta be nagy hazánkfia temetése alkalmával, hanem a lelkes ifjúságot megakartta korbácsolni azért: mert azok harangozni akartak. Sőt ennél is tovább ment a nemzet fájdalmával együttérző szelidlelkű plébános, honfű, kortes és ellenzéki vezér még a bünyefnyitó járásbirósághoz is feljelentette őket.

Tehát Sima Ferencz, a ki képviselőválasztások alatt fenhéjazva utasította vissza Kossuth kérelmét, el fog jönni vasárnap és gyászbaborult szívvel, megtört lélekkel, telve honfűi bánattal fog szólni azon nagy veszteségről, mely hazánkat a legnagyobb magyar, Kossuth Lajos halálával érte.

Szinte azonképen Hegyi Antal, a ki nagy hazánkfia temetésekor eltiltotta, a katolikus ércnyelvek csendését, s mély bánattól selypitve fogja előadni „tisztelt polgártársaimnak a hazát ért pótolhatatlan nagy veszteséget“

Hát bizony Kastor és Pollux nagy hazafiak, de csak szájjal. Most midőn tettel kell bizonyítani hazafiaságukat, akkor Sima Ferencz felveszi magára azt a köpönyeget, melylyel ilyenkor takaródzani szokott. Azt mondja: „Szent város érdeke az első, mindenekelőtt.“

Hegyi pedig kihuzza zsebéből a püspök levelét és a katolikus dogmák védbástyái mögé buvik.

Mégis csak furcsa dolog az, hogy éppen Hegyi Antal az, a ki ma a püspöki tilalommal takarózik; holt még néhány héttel ezelőtt, a

ház, büzös az uteza és kiment a fényes Erzsébet-utrá, hol megfeledezett régi barátairól is. Csak te nem változtál meg Ilon! Mindennap találkoztunk, te nevelőnőd oldalán, én a hatalmas könyvesomóval hónom alatt. Hisz emlékszel, hogy e tisztes francia hölgy volt az összekötő kapocs.

Ha én szótlannul akartam elhaladni melletted, ő megszólított. Ha ezt nem tehette, biztosan földhöz vágta nap- vagy esőernyőjét. És mi azután boldogan cseveggettünk, mert ő egy szót sem értett ma gyarul.

Mint a földön minden, ez is mulandó volt. Helyét egy csunya vén „Norddeutsche“ foglalta el, ki megkövetelte, hogy csak ő vele foglalkozzam. S hogy jóindulatát megnyerjem, megtettem mindent, miért te nehezeltél reám egy darabig.

Ma azt is elárulhatom neked, hogy szép mamád egy regzelen beállított hozánk a szűk kis utcába. Képzelted nem kis meglepetés közt és sirva panasolta el, hogy születésed napjára egy hatalmas csokrot küldöttem, melyben ott volt az első szerelmi vallomás. Jó anyám komolyan megszeretett volna pirongatni, de én oly esdve kértem őt, hogy egy édes csókja volt a büntetés. Szép mamád még jobban megharagudott, s azzal a kijelentéssel hagyott ott, hogy Dalnoki papa majd elveri rajtam a perdini versem ütemeit.

(Folyt. köv.)

püspöki rendeleteket nevetve dobta az asztalra.

Mi pedig mindezekre azt mondjuk, hogy első dogma a hazafiság, első érdek a haza érdeke. A ki előtt más dogmák és érdekek az irányadók, az lehet jó kortes, lehet ellenzéki pártvezér is, de igazhívű hazafi sohasem lehet.

Ezt jegyezzék meg maguknak — Kastor és Pollux!

Viszonzás, az impressárió phono-graffjának.

A „nagy méltatlankodó“ ezimen a „Csongrádi Lap“ husvétii számában megjelent közleményemben kijelentettem, hogy Hegyi Antal urral végeztem. S megvallom, hogy ezuttal csak nehezen bírtam magam elhatározni, hogy felvegyem vele s illetve folytassam a küzdelmet, de midőn Hegyi Antal ur eddig 5 előfizetőt ért „Csongrádi Közlöny“-ében a szerkesztőtől el nem választható katolikus pap, keresztény érzülttemmel arcpiritóan foglalkozni nem áll, folytatnom vele addig, míg a küzdelem végeredményeként a megérdemelt bünhődés reá nézve be nem következik.

Eddig azt hittem, hogy az epés lelki rokon, csak társadalmi s közéleti szereplésében szolgált rá a „ezéda“ névre, ma már megelégedéssel keil konstatalnom, hogy az egykori szentéletű, minden világi gyarlóságtól mentnek látszó, az egyházi erkölcsökre oly feltékenynek tartott volt theologiai tanár, elvetve magát a szenteskedés álarczát, olyannak mutatja be magát, mint a milyen a maga eredeti valóságában.

Ezen jogos feltevés mellett bizonyit, s hivatkozott válaszában reám a gyarló emberre alkalmazott isteni jelző, nevezvén engem „ideiglenes Krisztusnak.“ Tehát ide jutottunk. Hegyi Antal az egykori — saját paptársai szemében is „szentségárulónak“ ismert egyházi személy, — a mindenároni szereplni, vágyás rüt szenvedélyének hatása alatt, csak azért, hogy epés természetének szabad folyást engedjen, a legszentségesebb nevet, isteni vallásunk megalapítójának nevet a guny maró fegyverűl használja s alkalmazza, ezzel is igazolván, hogy a közéleti szereplés nem zárja ki azt a papnál sem, hogy a magas érdekszövetkezet kedvéért, papi meggyőződése ellenére, fitogtassa a modern szellem korlátlan felfogásait. Csak előre bátran ezen az uton, hiszen így lesz nyilvánvalóvá, hogy agyrendszere politikai hirhedi szereplése óta bomlásban van, ez a legjobb jogozim arra nézve, hogy megmeneküljön a jogos büntetés elől, mert hát a beszámíthatlan állapot, minden világi büntetés alóli mentességet biztosít.

Ezen kivételes állapot ismeretében — jól tudván, hogy közéleti impressáriója adja meg az impulsust, a valódi tényállás alapos elcsavarása mellett lehetőleg saját becses „énje“ felmagasztalásával belehecelni nem való dolgok közlésébe — talán napi rendre térhetnék, ámde miután az éj nekem is szabad rendelkezésemre áll s most midőn látom, hogy kölesönös választogatásunk, a szórakozás kellemével is bir, s mert fentebb is hivatkozott, becses s ijesztő módon előfizetők tekintetében megnőtt újságja, csak akként bir méltó támogatói előtt ingerrel, hahogy felváltva foglalkozunk egymással, megteszem önnek azt a szivességet, hogy bizonyítani töreksem, a fentebb is hangoztatott agyrendszeri hiányosságát.

Tehát ad rem!

Azt hiszem, hogy hivatali érintkezéséből, maga is meggyőződhetett drága lelki rokon, hogy a közélet embere, ha és a mennyiben köteletségét, melyek végrehajtása sokszor visszatetszést szül, lelkiismeretesen teljesíti, a népszerűséget csak hirből ismeri, mint a katona a kávé, vagy mint ön a szeleidséget. — Nagyon természetes, hogy a közpályán 15 év óta mozgó egyén nem várhat lelkesedést, csak az eset-

ben, ha mint ön az egykori fáklás meneti rendező a szabadelvű pártlakomán toasztozó, Front und Flügel Veränderungot csinál, s élere áll egy oly mozgalomnak, mely mindig felszínen van, mihelyt az adók elviselhetlensége tekintetében tartatik a mindig hiszékeny nép előtt szónoklott. Nagyon természetes tehát, hogy és a mennyiben én ily szerepet soha sem viseltem, népszerűségem nem nyilatkozhatott oly mérvben, hogy megválasztásom lelkesedést eredményezhetett volna, nem különösen azért sem, mert hát megválasztásomig, az addóvégrehajtásokat a megzavart pénzügyi egyensúly helyreállítását szempontjából kissé kíméletlenül kellett foganatosítanom. Amde azon időben a lelki rokon népszerűsége sem volt oly horribilis, mert közvetlen megválasztásom után, midőn Kádár S. József s társai intézték kérelmet a közgyűléshez már akkor tapasztalt rakoncátlan magaviselete miatt elhelyeztetése iránt, én a mindenre képes szegültem a kérelem teljesítése ellen, súlyt fektetvén arra, hogy Csongrád város 20.000 nyi katolikus közönsége a lehetőség véghatáráig maradjon békeségben papjával. — Szolgálat, a melyet állítólag nekem tett ezen jóindulatu támogatással ugy ezen, valamint a tulvilágon lequittelve van. — Kérdezze meg a mély belátásu impressáriót, hogy hol s mily körülmények között csavarta el azon időben az igazságot? Megfontoltan hallgatolt, mert hát nem jött el az idő az ön alapos megmaszlagolására.

Most értesültem negybecsü (?) válaszából, azon reám nézve hizelő megtiszteltetésről, hogy miattam vették fel a harczot a követválasztások idejében, no nagyon természetes, hogy az akol meg a miút miatt. — Az az akol — ha ugyan annak lehet nevezni. — a követválasztás napján készült a miút ügye, a melyet a lelki rokon annak idejében, mielőtt az impressárió befolyásolhatta volna szükségesnek tartott — a választások után 2 év mulva került szóba, tehát az egész disznóság előre meg-sugalmazott volt. Nem tudom most már, hogy agyrendszere fogyatékoságára következtesse-e, vagy pedig megelégedjek Bálam proféta jóslata követítőjével összehasonlításával. Én azt hiszem, hogy vonzó következtetései, mindkét feltevés jogossága mellett bizonyítanak.

Ilyen körülmények között miután én a „Tiszavidék“ nek atyám általi szerkesztése idejében, a „Csongrádi Lapban“ nem dolgoztam, azon állítását is, hogy a szerkesztés körüli visszaélések teték szükségessé a szerkesztő változást, szintén nevetséges rémmesének tartom, mert ha feltéve fordult is elő oly eset, hogy a két ellentétes irányú lapban egy és ugyanazon időben jelentek meg válaszok a támadásra, azt a szolgálat-kéz nyomdaszemélyzet abban az időben midőn sem egyik sem másik lap nem fektetett súlyt a titoktartásra, egymással közölhetette.

Kis leányom keresztvizre tartását uri hajlékában elköltött ebédeket ön panasolta fel lelki rokon, s midőn én ezen közönséges lélekre valló eljárását jogosan bíraltam, azt mondja, hogy ezen dolgokat én kevertem bele nyilatkozatomba. Ebből tehát vagy az következik, hogy emlékező tehetsége már 8 napon belül cserbe hagyja, vagy az, hogy agyrendszere tényleg bomlásban van.

Amde „finis coronat opus.“ Következik a szerecseny mosdatás, a nagy impressárió rehabilitálása, a Csongrád-Sővényházi ármentesítő társulat kisajátítási ügyét illetőleg. No hát drága rokon, ahhoz hogy nagy becsősszeg éressék el, ha még eddig nem tudta, hát tanulja meg, nem kell egyéb, mint egy ambíciósus keresztfű. egy választás alatt lévő tisztviselő s kész a mondva csinált többség. Az összes becsősszeg középaránya aztán feltéve, ha az első nagyon magas, a második mérsékelt s a harmadik a valódi összeget tünteti elő, mindenesetre emeli a tetvezetbeli összeget. — Ez történt itt is, nem ügybuzgalomból ugyan, hanem azért, hogy az elért eredmény fejében, a gazdasági kasszából nyerendő honorarium emel-

kedjük. — Más kérdés azonban, hogy az itt emelkedett becsár nem eredményez a társulat többi érdekeltjénél is nagyobb követelést, s így a mit a réven nyertünk elveszthetjük a vámon. — No de az mind egy van n u m e r u s, lesz h o n o r á r i u m s ilykép az ügyfelektől mentes iroda bevételei perenkívüli díjjakkal lelkiismeretesen szaporítva vannak.

Tehát ugyebár drága lelki rohon, a mint jegyzékelt iratai közül a legfontosabbak véletlenül vas ládában maradtak s azt, hogy mely iratok hiányzanak, a nagy impressario sütötte ki.

Milyen szerencse, hogy az ügyiratok száma a kíséző leiratban jelezve van, s mily fátum, hogy az előjárásnak, a nagy tanulmányozás után 1771 894. sz. a. kellett felkérni az aliján urat, a jelentésben hivatkozott ügyiratok egy részének kiküldésére. Lám, lám kedves rokon, ezt a disznóságot elhagyhatta volna, mert hát ha ez sikkasztásnak minősíthető, ugyan kérem igen szépen, mi lehet akkor a schweiczi pénzek elköltésére vonatkozólag ön ellen támadt sánda gyanu?

Termézetes, hogy pákulicz disznóság!

Az azonban csakugyan mungó disznóság, hogy ön kedves rokon annyira becsüli a papi talár tisztességét, hogy a galád rágalmozó ellen nem indít pórt, pedig ezzel csakugyan nagyobb szolgálatot tenne pártjának, mint a hogy közkívánatra a szentesi 48-as körrel intézte tett, elretentő nyilatkozatokat a fővárosi lapoknak. Így azután nem tarthatna többé — feltéve, hogy ártatlansága kiderül — a pákulicz had támadásától, mert hát lássa ha a dolog ennyibe marad, azt kell mondanunk kedves rokon hogy „nem zörög a haraszt, ha a szél nem fújja.“

Folytatása következik, a mennyiben reá alkalmat szolgáltat.

Csodálattal eltelve vagyok lelki rokona

Sohlya Gyula.

Kossuth gyász Csongrádon.

Az a mérhetetlen gyász, mely Kossuth Lajos temetése alkalmával a fővárosban összegyűlt sokaság által tanúsított, megnyilatkozott az ország minden helységében. Városunk, kinek az elhunyt nagy hazafi 1848-óta diszpolgára volt, méltóan fejezte ki gyászát a hazát ért véghetetlen nagy veszteség fölött. Lapunk m. vasárnapi számában részletesen megírtuk, miként fejezte ki a gyászban való részvételét a közönség képviselő testület, a szabadelpvűpárt, a polgári kör, 48-as kör és a csongrádi iparos ifjuság, hadd mondjuk most el azt a lélekemelő gyászünnepeket, melyet a város közönségének óriási részvétele mellett Blázsik Márton 48-iki honvéduzt a temetőben rendezett és egyuttal megemlékeztünk az izraelita templomban, április 3-án lefolyt gyászünnepről is.

A temetőben.

Vasárnap reggel a 8 órai sz. mise után nagy tömegben verődött össze a gyászoló közönség a városháztéren, honnan az iparos ifjuság vezetése mellett indultak ki a temetőbe. A menet előtt gyászfátyollal borított nemzeti zászlót és egy fekete lobogót vitt két negyvennyolczas honvéd, kik köré a még élő csongrádi többi honvédek sorakoztak. Majd a szózat éneklése mellett megindult az óriási közönség, utjában folyton szaporodva. A temető utcáit egészen ellepte a közönség; mikor a temetőhöz közeledtek, a fiatalság több tagja meg húzta a temető harangjait. A temetőben a kápolna előtt sorakoztak. Néma csendben, mély fájdalomtól reszkető hangon kezdte meg beszédét az ősz 48-as honvédtiszt, Blázsik Márton. A hazafias, szép beszéd könnyezésig megindította a több ezerre menő gyászoló gyülekezetet. Utánna Réti Ferencz főszolgabíró mondott nagyhatású, remek beszédet az elhunyt száműzött érdemeiről. A beszédek elhangzása után a közönség Kossuth dalainak eléneklése mellett vult vissza a városház térére, hol Blázsik Márton mondott néhány szóban köszönetet az egybegyűlteknek.

Ezután a fiatalság több tagja a toronyba vonult fel, meghúzták a harangokat, de a haragra lobbant plébános ur durva támadása folytán abban hagyták a harangozást.

Az izr. templomban.

Az édes anaföldben pihenő Kossuth Lajos iránt temetése után is még mindig megnyilvánul a kegyelet kifejezése. A gyászsísteni tiszteletek hosszú soráról olvasunk a lapokban. Beszámolunk a helybeli izraelita templomban lefolyt ünnepekről.

Emelkedett szellemű, a nemzet nagy halottja iránti kegyeletnek megfelelő szép ünnep folyt le kedden d. u. az izraelita imaházban. Az imaház zsufolásig megtelt gyászoló közönséggel. Mely gyász fődte a templom belsejét; fekete fátyolok voltak az oszlopok, a női karzat és a esilárok körül övezve. Pontban 4 órakor az iparos ifjak dalegylete a himnuszt éneklé, melynek elhangzása után az izr. egyházi énekkar megfelelő gyászdalokat énekelt. A gyász ünnep kimagasló pontját a hitközség messzeföldön híres rabbijának, Büchler Mártonnak költői szépségekben gazdag és mélyen megindító gyászbeszéde képezte. Az igazi fájdalom mély érzelmétől áthatott hangon előadott szónoklat nagy hatást gyakorolt a jelen voltakra. Befejezésül néhány gyászdalt énekelt az egyházi énekkar, ezután a dalegylet „Ne sirj, ne sirj Kossuth Lajos“t énekelte s végül a közönség kivonulása alkalmával Sohlya Gyula úr Bethoven gyászindulóját fisharmoniumon adta elő.

UJDONSÁGOK

— Egy kis összehasonlítás. Malt számunkban tettünk említést arról, hogy szelídlelkű lelkipásztorunk nemcsak megtiltotta a harangozást, Kossuth Lajos nagy hazánkfia temetése alkalmából, hanem a kegyelet hatása alatt a róm. kath. nagy templomnak toronyában összegyűlt fiatalságot, saját felszenteit kezeivel akarta a toronyból lelékdösni. Mint a páter egyik organuma, a „Szentesi Lap“ cz évi 40. számából értesülünk, Keller Lajos Mindszent község érdemes plébánosa amennyiben a templom a nagy számban összegyűlt közönség befogadására elégtelennek bizonyult az Isten szabad ege alatt tartott egyházi szónoklatban méltatta hazánk nagy fia érdemeit. A gyászbeszéd után a templomban gyászsísteni tisztelet tartatott, s a ravatal Kossuth Lajos arczképével volt díszítve. Lássa! mérges lelki atyánk, mélységes nagy hazapfi, Keller Lajos a pákulicz érzelmű mindszent plébános, a kath. templomban misézett Kossuth Lajos lelki üdvéért maga pedig, a megyei ellenzék lelki vezére, országosan elismert ellenzéki nagy férfiú, jónak latta a püspöki rendelkezés örve alatt megtagadni katolikus közönsége jogos kívánatát, s a kegyelet érzelmeivel teit, hazafias fiatalságot megbüntetés végett a kir. járásbírósnágnál feljelenteni. Pfuj! szégyelje magát!

— Méhészeti vándor-előadás. Tóth János méhészeti vándortanító, a f. évi április hó 19-én délután és április 20-án délelőtt előadást tart Szegváron a méhészetről. E szakelőadások minél tömegesebb látogatására felhívjuk a néptanítókat, különösen a tanyai tanítókat figyelmét.

— Pályázat utazási ösztöndíjra. (törekvő fiatal iparosok figyelmébe.) A szegedi kereskedelmi és iparkamara pályázatot hirdet egy Lukács Béla kereskedelemügyi miniszter által tárczája terhére adományozandó 300 frtos külföldi utazási ösztöndíjra. Az ösztöndíj elnyeréséért folyamodhatnak a kamara kerületéből (Szeged, Hmvasárhely, Baja, Szabadka, Zombor, Újvidék, Bács-Bogrog- és Csongrádvármegyék) oly tanulmányaikat végzett fiatal törekvő és kellőleg képesített iparosok, kik 1894-ben tapasztalatok gyűjtése és képzettségük fejlesztése végett külföldi utat tenni készek. — Föl-sorolandók és illetőleg igazolandók a folyamodásban a pályázó lakhelye, családi viszonyai, erkölcsi magaviselete, tett tanulmányai, eddigi foglalkozása és nyelvismerete a szakma, melyet tanulmányozni szándékozik és a részletes utiterv, melynek kerestülvitelére a 300 frtos ösztöndíj elnyerése esetén vállalkozik. A pályázatok 1894. évi

április hó 20-ig küldendőek be a szegedi kereskedelmi és iparkamarához.

— Hírek Amerikából. Magyar szédelő k. Az „Amerikai Nemzetőr“nek ugy látszik allandó rovatot kell nyitni azon szédelgésekről, melyek ma már napirinden vannak amerikai honfitársaink közt. Leggyakoribb esetek, hogy holmi dologkerülő honfi, beállít egyik-másik honfi társához, kiről tudja, hogy muukássága következtében élni tud. Ott azután kosztot vált. Midőn hónap végén fizetésre kerülne a sor, egysszerűen elszede. Így esett meg Dluhy István beaverfalli hazánkfiával is, hogy a m. hó 6-án beállított hozzá, Tószegi János hazánkfia lakást és életmet kért. A m. hó 25-én teljes ellátásban részesült, de ezt ugy látszik, hogy keveselte; mert az nap reggel eltűnt, magával vitte emlékül az ott alkalmazásban lévő munkások óráit, és minden ruha neműit. Gaztettét még azzal is tetézte, hogy egy házallónak pénzes erszényét is kiürítette. — Turí István szédelő (Abauj Torna megye) születésű honfitársunk ki alig egy éve vándorolt ki Amerikába. A kesett szerencse helyett szomorú halállal mult ki a m. hó 10-én A 29 éves erőteljes fiatal ember, a vancouveri közsémbánya telepen dolgozott. A m. hó 8-án a közséncsocsik a szó szoros értelmében annyira összezúzták, hogy annak következtében a f. hó 10-én kimult. Földi maradványát a west newtoni temetőbe helyezték örök nyugalomra, honfitársai nagy részvétele mellett.

Négy regény, nyolcz novella és a világirodalom költészetéből kiválasztott egész csomó vers jelent meg eddigé a Regény Salon füzeteiben. Különös nyomatékkal hangsúlyozzuk ezt most, a midőn a Zempléni P. Gyula által szerkesztett e kiténő és rendkívül elegáns folyóiratnak előtünk fekvő 8 ik számával a második évnegyed kezdődik. — A ki e rendkívül tartalmas folyósrctnak csak egyetlen füzetét olvassa is el, osziozni fog velük abban a meggyőződésben, hogy kevés pénzért jobb és szebb dolgokat még eddigé egyetlen irodalmi vállalat sem nyujtkt nálunk, mert a Regény Salon eddigi közleményei 10 frtba kerülne, holott e lap előfizetési ára egy évnegyedre csak 2 forint. — A mostani füzet tartalmából különösen kiemeljük Vrchlicky Jaroslavnak, a kiváló cseh írónak „A rózsá“ című remek novelláját és „Az első áldozat“ című gyönyörű költeményét — Neera regénye „Isten veled“ cím alatt a legszebb szerelmi történet, mely az újabb időben megjelent. — A Regény Salon legközelebbi számában kezdődik Spielhagen Frigyesnek, a jelenlegi német írők legkiválóbbjának „A ki kettőt szeret“ című nagyszabású regénye, melynek befelyezésén a nagy szerző csak most dolgozik, de a Regény Salon máris kedveskedik vele olvvsóinak. — Közlésre kerül Mrs. Alexandernek, a hirneves angol írónőnek „Az ő ellensége“ című, rendkívül érdekesítő regénye is, mely hivatva van arra, hogy a Regény Szalont még kedveltebbé tegye. — Ujjonnan belépő előfizetők az összes eddigi számokat megkaphatják és mutatvány számokat is ingyen és bárhová viszvesen küll a kiadóhivatal (Budapest, VIII., Nép-színház-utca 26. szám.)

Felelős szerkesztő: ÉDER JÁNOS.

Kiadó laptulajdonos: SCHWARCZ SÁNDOR.

NYILT-TÉR.

Van szerencsém a nagy érdemű közönség becses tudomására hozni, hogy orvosi gyakorlatomat az orvosi tudományok összes ágából f. hó 15-én kezdem meg.

Dr. Radó Lajos.

T. K. z./11. sz.

Arletjési hirdetmény.

A megalakult „Tisza-köröszugi ármentesítő és belvízszabályozó társulat“ területén mintegy 29 km. hosszban, átlag mintegy 4'5—5'0 méter magasság, 4 mtr korona széles-

